

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2020
Číslo 7-8

3...2...1...

ULhalf slaví | Proč běhám? | Reportáž | Suit up! day
Mazlíčkem navždy! | Soutěž pro celou školu a mnohem více

Obsah

- 3 #ULhalf
- 5 Běhání je radost
- 6 Mé běžecké začátky
- 7 Zažít finiš
- 9 Maratón na pokraji sil
Pasování na čtenáře
- 9 Den České státnosti
- 11 Suit up! day
- 12 Mazlíčkem navždy
- 15 Běhá každý
- 17 Celoškolní soutěž
- 18 Recyklace odpadů
- 19 Úkol a výzva listopad

Agnes je latinsky Anežka.

Koncovka -gnes také odkazuje na řecké gnósis (poznání).

AGNES, školní časopis Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17, p. o., vychází nepravidelně

Redakční rada:

Mgr. Kateřina Suchá

(sucha@zsanceske-ul.cz)

Mgr. Jan Musil

(musil@zsanceske-ul.cz)

Redakce si vyhrazuje možnost příspěvků podle potřeby krátit a upravovat.

Startujeme na dvakrát

V září Agnes nevyšla. A velmi nás to mrzelo. Řekli jsme si, že vás o obsah zářijového čísla nemůžeme připravit, takže poprvé za dvouletou historii (Můžeme dva roky nazvat historií? Ale jo...) vychází Agnes jako dvojčíslo: září a říjen zabalené v jednom čísle. I proto je vlastně o něco tučnější.

Ach ty úvodníky, po těch se mi tedy stýskalo. :(

Jak a čím popsat prázdnou stránku, čím vlastně začít, když tu máme nový školní rok. Vždycky si říkám, že by mi na to stačil Post - it papírek (obvykle jich mám v různých barvách od těch neonových až po ty bílé plný pracovní stůl). Věděli jste vůbec, že těmhle poznámkovým bločkům je letos už 40 let? Já tedy ne a to jsme skoro stejná věková kategorie. A když už jsem u těch letopočtů, tak někdy takhle v září/říjnu (minulého století, našeho letopočtu) jsem v první třídě objevila kouzlo písmenek. Znáte ho také, dají se z nich skládat slova a z těch slov celé věty ... Ono to asi půjde, když mi s tím úvodním textem pomůžeš, tak z těch písmen složíme celou Agnes a naši čtenáři si přečtou zajímavé články třeba o...

...běhání? Když nám ten čas tak rychle utíká? Myslím si, že stejně jako čas dokáže běhat, i my - lidé - občas od něčeho nebo před něčím utíkáme. Jen si říkám, jestli od něčeho utéct má smysl. Kdysi lidí utíkali před šavlozubým tygrem, povodní anebo válkou. Každý krok znamenal být o něco blíž bezpečí, dnes běháme asi hlavně proto, že každý krok nám může přiblížit zdraví a dobrou kondici. Bylo by určitě dobré si v současné době každým krokem...

A víš ty vůbec, že těch kroků by mělo být aspoň 10 000 (přibližně 6 km) denně? Protože to je jakási současná meta, denní limit, který by měl podle odborníků splnit každý zdravý člověk. Pořídíte-li si krokoměr, fitness náramek, nebo aplikaci do mobilního telefonu, tak vás možná překvapí, že to není úplně snadný úkol. Při dnešním pohodlném stylu života to může (ale nemusí) být občas už docela výzva. A přitom ještě před sto lety byla chůze přirozenou součástí každodenního života a základním „dopravním prostředkem.“ Jenže pokrok nezastavíš, tak proč najednou odstavit auto na parkovišti a obout běžecké nebo aspoň turistické boty, nebo to dokonce dát na boso? Motivovat by vás mohla proměna, kterou vaše tělo velmi rychle zaznamená, tak například budete mít zářivější pleť, spokojenější srdce, zmizí přebytná kila, zlepší se vytrvalost, výkon i výdrž, budete spokojenější a odolnější vůči stresu a navrch přidejte ještě klidný spánek a krásné sny. Ne to není klamavá reklama, tak to vážně funguje. Pomalá, přirozená chůze prospívá kreativitě a soustředěnosti, svižná je na paměť. Pohyb v těle uvolňuje již po deseti minutách hormony štěstí - endorfiny. Máte zároveň čas si psychicky odpočinout a vyčistit hlavu. Já při běhání mívám ty nejlepší nápady na texty, rodinné výlety, vaření...a především jsem šťastná.

π a - ● -

#ULhalf: Mattoni ½ Maraton Ústí nad Labem slaví 10 let

Se svými běžeckými začátky jsem se vám již svěřila, ale jak to bylo dál? Měla jsem za sebou pár závodů na 10 km a chtělo to další běžeckou výzvu...

Půlmaraton je pro mnoho běžců magický závod a je to opravdová zkouška vytrvalosti, někteří běžci berou půlmaraton jako přípravu na maraton, jiní podobně jako já zůstávají věrní půlmaratonu. Je totiž pokaždé jiný – nové město (Praha, Brno, Karlovy Vary, Olomouc, České Budějovice, Ústí nad Labem, Liberec), lepší příprava, počasí, věk ... to vše jsou proměnné, které vždy zaručí jiný a přesto tak dokonalý zážitek, když po 21 km probíháte cílem a na krk vám pověsí medaili, bez ohledu na to kolikrát jste doběhli.

Možná někteří z vás máte doma tričko nebo batoh s nápisem All Runners Are Beautiful, nebo toto heslo znáte z billboardů, které se začínou po našem městě objevovat, vždy když se blíží září. Anglický jazyk se učíte již od první třídy a tak si to umíte přeložit, jenže někdy doslovný překlad nestačí a je třeba znát opravdový význam, dovolím si citovat:

All Runners Are Beautiful je náš způsob, jak přivítat všechny – opravdu myslíme všechny – ve strhujícím běžeckém světě. Ve světě zdravého životního stylu, zábavy a přátelství. Je to hold každému, kdo se o sebe stará natolik, aby mu stálo za to každé ráno utáhnout tkaničky běžeckých bot, a sám sobě si slíbí, že bude zase o trochu lepší. Právě tohle je pravé vítězství, to v našich myslích. Nemusíme nutně vyhrávat přímo na trati. Samotná snaha a chtít si to užít úplně stačí. All Runners Are Beautiful vypráví o tom, jak vnímáme běh. Vypráví příběhy. Může být osobní výzvou na závodě nebo pomalým během skrz ranní podzimní les. Běhání je radost, o

tom to celé je. A každý – ať už mladý, starý, velký, hubený, pomalý nebo rychlý – kdo má chuť být součástí tohoto perfektního a nádherného sportu, je vítaný. Je milovaný. Je krásný.

První logo ústeckého půlmaratonu z roku 2011 bylo jedinečné, dnes organizátoři používají jednotné logo RunCzech s názvem závodu.

Mattoni ½ Maraton Ústí nad Labem slaví 10 let. Každý kilometr závodu je jiný, trasa vede podél řeky Labe s výhledem na České středohoří, po Labské stezce vás zavede až k hradu Střekov a do centra města, ale také se proběhnete areálem chemického závodu Spolchemie. Naprosto nenapodobitelné – to umí nabídnout jen Ústí nad Labem.

Sečteno a podtrženo... Budoucnost je jako vždy nejistá, přesto už teď vím, že až budu v prosinci psát dopis Ježíškovi, určitě ho

poprosím o nové běžecké boty nebo aspoň o startovní na půlmaraton. Běh je totiž jedinečná možnost, jak překonat sám sebe. Připravit se, vytrvat a dokončit běžecký závod je jedinečný vzrušující zážitek, který bych vám přála si zažít.

Jiří Homoláč, přední český atlet, po doběhu do cíle na Mírovém náměstí v roce 2017 slavil—dobehl v čase 1:04:33 (to je jeden kilometr za 183 a půl vteřiny!)

Jak běžel čas

2011 – RunCzech se podruhé vydává za hranice Prahy a pořádá ½ Maraton v Ústí nad Labem doplněný o průběh průmyslovým areálem ústecké Spolchemie.

2012 – Kapacita závodu se zdvojnásobuje. Ústí nad Labem přivítalo 3 360 amatérských i elitních běžců. Nedílnou součástí je již druhý ročník rodinného běhu.

2013 – ½ Maraton Ústí nad Labem získává prestižní ocenění od Mezinárodní asociace atletických federací IAAF – stříbrnou známku. Poprvé startuje závod handicapovaných sportovců na handbike.

2014 – Diváci mohou poprvé oba závody sledovat živě prostřednictvím Stream.cz. Hasičský záchranný sbor preventivně v průběhu závodu měří emise a kvalitu ovzduší.

2015 – ½ Maraton Ústí nad Labem získává nejvyšší možné ocenění – zlatou známku kvality IAAF. Eva Vrabcová Nývtová dobíhá do cíle s časem 1:12:11.

2016 – Keňský vytrvalec Barselius Kypeigo pokořuje magickou hranici 60 minut.

2017 – ½ Maraton Ústí nad Labem se dostává na filmová plátna. Režisér Dan Svátek zde natáčí film Úsměvy smutných mužů, podle knižní předlohy ústeckého rodáka Josefa Formánka.

2018 – Muži běží potřetí v řadě pod 60 minut.

2019 – ½ Maraton Ústí nad Labem poprvé v historii hostí pouze evropské elitní běžce v rámci iniciativy EuroHeroes. Český pohár handbike juniorů je poprvé pořádán jako Mistrovství České republiky.

2020 – ½ Maraton Ústí nad Labem ukázal že i v čase pandemie koronaviru se vyplatí bojovat a závod se podařilo uspořádat i v nesnadných podmínkách, ústecké ulice zaplavily přes dvě tisícovky běžců. Pro první místo si doběhli ukrajinský běžec Ivan-Bohdan Horodyskyi a německá běžkyně Kristina Hendel. Mezi Čechy si svoji letošní půlmaratonskou nadvládu potvrdili Vít Pavlišta a Marcela Joglová. Součástí byl již tradičně Spolchemie Mistrovství ČR v Handbike a také dm rodinný běh.

„Běhání je radost,“ říká severočeská královna

Dost z vás to možná ví, ale dost z vás možná taky ne—na Anežce máme druhou nejrychlejší učitelku v Česku! Na 1. stupni se—snad se na mě za to nebude zlobit—dlouho potkáváte s paní učitelkou Kotěšovcovou (ze závodů si ji můžete pamatovat ještě jako Rusínovou), která parádně běhá! Nedalo nám to a zeptali jsme se za vás...

Jak se stane, že začne učitelka místo vyjmenovaných slov diktovat tempo závodu?

Já si ale kolikrát při závodech opakuju učivo do školy! V duchu si říkám, jak budu dětem danou látku vykládat, jestli to pochopí a tak mi závod rychleji uteče. Běhat jsem začala z nešťastné lásky, takže běh na milostné trable vřele doporučuju. A čím víc se nechcete trápit, tím rychleji běžíte a nakonec zjistíte, jak vás to baví a zlepšujete se.

Který ze svých závodů považuješ za nejtěžší?

Nejtěžší asi půlmaraton v Krkonoších, protože tam je to pořád do kopce a z kopce a já terén moc nemám ráda. Potom také výběh sjezdovky na Klínovec anebo takový závod, kde nedokážu prodat to, co jsem natrénovala.

Co bys poradila člověku, který ještě neví, že chce běhat, na

úplný začátek?

Aby to určitě zkusil, protože je to nejjednodušší sport, který se dá vytrénovat. Formuje tělo, ale i mysl – hezky se u něj přemýšlí. Dobré je začít indiánským během, při kterém se střídá chůze s klusem, pak pomalu prodlužovat běžecké metry až do souvislého běhu. Nenechat se odradit a myslet na to, že jenom trénink dělá mistry.

Který ze všech závodů máš nejraději (a proč je to zrovna v Ústí)?

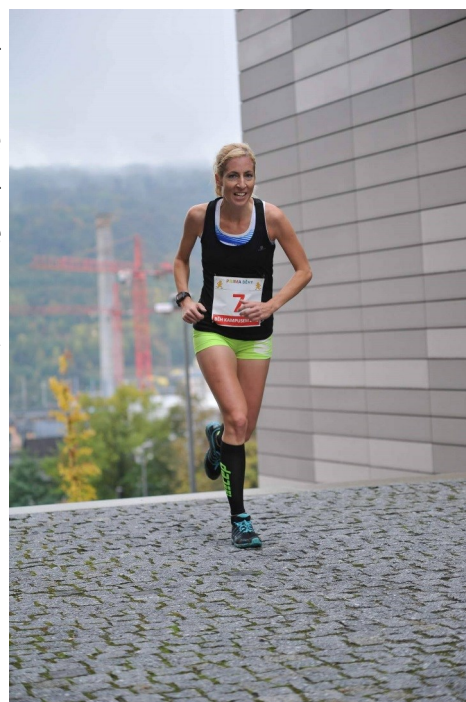
Nejraději mám Ústecký půlmaraton, který se běží vždy v září. U trati je plno známých, volají na mě jménem, plno dětí od nás ze školy a trasu dokonale znám. I proto jsem si tady kdysi zaběhla osobák na 21 km a stala se nejrychlejší běžkyní na tuto vzdálenost v kraji. Potom se mi líbí i závody na Miladě pořádané seriálem Milada Tour.

Dokonči, prosím, větu: *Běhání je pro mě...*

...radost, svoboda, zvyk i dril, ale něco, co mě baví a neodmyslitelně to ke mně už patří.

Děkuji za rozhovor a ať to skvěle běhá dál!

π

Mé běžecké začátky: V cíli bude stát Brad Pitt

V našich životech prožíváme lepší i horší dny a někdy se stane, že se těch horších se v jedné řadě za sebou sejde víc. To pak máte několik možností, například probrečet noc (i několik nocí), sníst „kyblík“ zmrzliny v posteli, nadávat, stěžovat si, litovat se, nebo poslechnout svou kamarádku a zkusit něco nového. Ta moje mi řekla: „Kačí, pojď si s námi zaběhat.“

Tak a teď si to představte — ona labská běžecká královna a já trpaslík (158 cm není ideální výška pro běžce), kterému příroda nadělila krátké nohy a přidala nebo naopak ubrala v některých tělesných partiích. A ještě k tomu, tělocvik nikdy nepatřil k mým oblíbeným

Na běhu je nejtěžší
vždycky ten první krok.

školním předmětům, na rozdíl od hodin literatury. Po hodně dlouhém sebekritickém pohledu do zrcadla mi vcelku rychle došlo, že to bude chtít důkladnou přípravu:

- 1) běžeckou abecedu jsem přečetla od A do Z
- 2) několikrát viděla film Forrest Gump
- 3) koupila si své PRVNÍ běžecké boty
- 4) v noci se vydala do parku na kilometrový okruh (za tmy s „čelovkou“ na hlavě mě přece nikdo nepozná)
- 5) asi milionkrát jsem si zopakovala: „Běžet se mi co – chce. Chce se mi co – BĚŽET.“

Tak a pak do přišlo: lednový podvečer, mrzlo tak, že jsem sotva dýchala a přesto jsem stála na nábreží u Labe a zdravila se s partou běžců a běžkyň. Všichni byli fajn, ale ani ne za minutu po startu jsem viděla jen jejich záda a za dalších pár minut už jsem po stezce běžela sama s pocitem absolutní prohry. Možná i první slzička ukápla. A najednou ... vidím světlo, nebylo na konci tunelu, ale na čele jednoho z těch běžců, který mě pozdravil na startu. „Vrátil jsem se pro tebe, mohla bys totiž cestou zabloudit.“ Dodnes netuším, jak dlouho na nás ostatní v cíli čekali, musela jim být už pěkná zima,

ale když nás viděli dobíhat, zvedli ruce a udělali nám slavobránu. A to byl moment, který všechno rozhodl.

O dva měsíce později jsem stála na startu svého prvního závodu na 10 km, startovní číslo na tričku, natěšená jako malá holka a přesvědčená o tom, že o běhání vím všechno. Už po třetím kilometru jsem vyhlížela otočku, ta byla samozřejmě až na

pátém kilometru. To mi začínalo být jasné, že běžím mezi posledními. Na sedmém kilometru jsem skutečně byla poslední a hlavou mi běžely zoufalé myšlenky – *to bude ostuda, má to ještě vůbec smysl, dojdu to pešky a když půjdu hodně pomalu, v cíli už nikdo nebude,*

aspoň mě nikdo takhle neuvidí. Jenže to by se pro mě nesměl vrátit ten, kdo mě už jednou do cíle dotlačil. Zkoušel všechno možné a když nezabíraly ani věty, které se skupině Mirai skvěle hodily do textu jejich písničky (Když nemůžeš, přidej víc. Zakřič prostě z plných plic, že slovo nejde, neexistuje). Tak mi řekl: „Ty musíš doběhnout do cíle, protože tam na tebe čeká Brad Pitt.“ Absolutní nesmysl, proč by tak asi chtěl přiletět z L. A., ale co kdyby...

A on tam stál, zatleskal mi a pozval mě na oběd. Víím, že opravdový Brad by mi určitě odpustil, kdyby měl dlouhou chvíli a přečetl si můj text, ten můj mi fandí dál, i když se moje běžecká forma příliš nezlepšila a do cíle stále dobíhám mezi posledními. Jenže víte, ono někdy opravdu platí, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se a hlavně to nevzdávat. Co kdyby na vás v cíli čekal...

– ● –

Zažít finiš!

Vždycky jsem záviděl sportovním komentátorům jejich slovní zásobu, neuvěřitelný přehled o aktuálním dění na hřišti, dráze či v bazénu. A ještě rychlost, se kterou dokáže většina z nich divákům či posluchačům popsat nejen to, co se odehrává, ale přihodit i pocity a dojmy. Kdo by nevzpomínal na „Přepište dějiny!“ Roberta Záruby po finále turnaje olympiády v Naganu? I atletika je napínavá, tak jsem si na reportéra zahrál i já...

Dobrý den, vážení posluchači, vítáme vás po krátké reklamní přestávce zpět v přímém přenosu z ústecského půlmaratónu. Vrátili jsme se včas, neboť čelo závodu se přiblížilo k metě 21. kilometru, což znamená, že do cíle jim zbývá něco málo přes 200 metrů. Zatím to vypadá na jasné vítězství borce z Keni, který má v tuto chvíli pohodlný náskok deseti vteřin před druhým Novákem, který se jako blesk z čistého nebe zjevil za Keňanem už na 12. kilometru

a od té doby se drží alespoň na dohled.

Keňan probíhá pod železniční tratí, do cíle chybí asi 150 metrů a ten mírný kopeček ho, zdá se utavil! Novák postupně každým

krokem dotahuje a ničí náskok keňského běžce. Bude mu stačit ale těch 150 metrů na předběhnutí? Počkáme si.

Mezitím Keňan Selassie vbíhá do Hrnčířské ulice, odkud už určitě musí vidět cílovou bránu s nápisem Finish, kde stojí i náš přenosový vůz. Opravdu těsně za ním visí Novák, skoro mu šlape na paty. Cíl za 90 metrů.

Dlouhé kroky Nováka jsou mohutně popoháněny bouřícím davem fanoušků, kteří takový souboj snad nikdy neviděli! Keňan tuhne! Opravdu, viditelně zpomaluje...ted! Ted' jsem viděl dokonce došlap na patu! Že by ten malý kopeček dokázal utavit šampiona z letošního berlínského maratónu? Novák právě dotáhl Selassieho! 40 metrů před cílovou páskou! Dámy a pánové, větší souboj letošní atletický svět neviděl!

Poslední metry závodu a po jednadvaceti kilometrech vidíme nádherný sprint na posledních metrech. Oba borci běží rameno na rameno, těsně vedle sebe a vypadá to, že Keňan na to nemá. Novák s úsměvem v posledních metrech ještě trochu zrychluje a je o krok před Keňanem! Poslední metry a je to tu—Novák poráží keňského reprezentanta o dobré dva metry ve fantastickém čase jedné hodiny a jedné vteřiny! Kromě nejlepšího času sezóny jsme právě svědky pokoření i českého rekordu z roku 1997! Skvělý finiš, na který se nezapomíná!

Maratón na pokraji sil

Na začátku září roku 490 př. n. l. se uskutečnila velká bitva mezi Řeky a Peršany, v níž bojovalo asi 40 tisíc mužů. Vyhráli Řekové, kteří vyslali posla do Athén, aby tam všechny zpravil o vítězství a hlavně je uklidnil.

Jmenoval se **Feidippidés** a celou vzdálenost od Marathónu do Athén prý běžel. Dnes je to celkem 42 195 metrů, což v moderní době vedlo zakladatele olympijských her barona Coubertina k zařazení maratónského běhu do atletických disciplín.

Feidippidés po doběhnutí před všemi prohlásil: „*Νενικήκαμεν*“ (*Zvítězili jsme*) a zemřel vyčerpáním. π

Feidippidés doručuje zprávu o vítězství Athéňanů nad Peršany v bitvě u Marathónu

(obraz Luca-Oliviera Mersona z roku 1869)

Pasování na čtenáře

V úterý 13. 10. proběhla na naší škole důležitá událost s názvem Pasování na čtenáře. Šlo o slavnostní pasování žáků loňských prvních tříd, odložené z plánovaných květnových termínů.

V aule školy se sešly obě druhé třídy a napjatě čekaly, co taková akce obnáší. Paní učitelka Vajsarová pronesla úvodní řeč a žáci měli potom za společný úkol ukázat paní ředitelce s paní zástupkyní, že již opravdu znají všechna písmenka a bezchybně přečtou básničku. Následovalo hádání pohádek, povídání o tom, proč tak rádi čteme a jak je pro každého z nás kniha důležitá.

Všechny děti dokázaly, že i přes nepříznivé okolnosti loňského školního roku, se dokonale s písmenky skamarádily. Proto jim paní ředitelka společně s paní učitelkou mohla předat pasovací korunku a krásnou knihu Katka a klokan ze šuplíku spisovatelky Lenky Rožnovské z projektu Už jsem čtenář. Tato kniha je vydána výhradně pro účastníky projektu a nelze ji koupit v běžné knihkupecké síti. Závěrem události bylo promítání fotografií z loňské návštěvy naší školní knihovny. Všechny děti byly nadšené a my pevně věříme, že neusnou na vavřínech a ke čtení knih se budou často a s láskou vracet.

Mgr. Zuzana Vajsarová

Den české státnosti

Bývá zobrazovaný většinou ve zbroji, s mečem a štítem a o jeho životě toho příliš nevíme. Řeč je o svatém Václavovi, českém národním patronovi.

Svatý Václav, patron české země a přemyslovský kníže. Vychovala ho babička Ludmila, kterou později nechala její snacha Drahomíra zabít. Český kníže byl vzorem křesťana. Žil zbožným a také mravním životem. Nakonec ho prý zabili družiníci jeho bratra Boleslava. Václav byl knížetem své doby s neleh-

Socha sv. Václava, jak ji známe z pražského Václavského náměstí

a vězně. Také prý stavěl kostely. Jediný „nelegendární“ pramen, který mají dějepísáři o Václavově životě k dispozici, je Vidukindova kronika. „Zmiňuje, že Boleslav zabil svého bratra a že tento zabitý kníže byl zvláště zbožný a křesťanský.“ Zároveň uvádí, že se o něm vyprávějí zázraky.

Knížete uctíval především císař Karel IV. Pro lebku svatého Václava nechal zhotovit svatováclavskou korunu. Právě lebka je jedním z nejdůležitějších ostatků přemyslovského knížete, které se dochovaly. Svatováclavská koruna je zároveň nejstarší součástí českých korunovačních klenotů. Kult svatého Václava rozšířil ještě v desátém století. Za věčného vládce české země pak byl Václav prohlášený ve 12. století, právě z té doby pochází i svatováclavský chorál. Osmadvacáté září je také od roku 2000 vyhlášené jako státní svátek.

Vyobrazení smrti Václava ve Staré Boleslavi

(Gumpoldova legenda, asi 980, psána latinsky)

kým posláním: „*Spravovat zemi, lid jemu svěřený.*“ Byla to doba, kdy rozhodoval více meč než víra. O skutečných událostech se toho příliš neví, historici jsou odkázáni na legendy. Podle legend Václav sám pěstoval obilí a víno. Zároveň pečoval o chudé

Svatý Václav na dvacetikoruně s veršem svatováclavského chorálu:

Svatý Václave, nedej zahynouti nám i budoucím

— • —

Den vzniku samostatného československého státu

Ve středu 28. října si všichni Češi připomínají jeden z významných dnů historie - Den vzniku samostatného Československa. Tento den se v České republice slaví jako státní svátek. Víte však, kdy přesně Československo vzniklo? Co znamená pojem "první republika"? Či jaké bylo heslo Československé republiky? Otestujte se v kvízu, který jsme pro vás připravili.

1) Kdy Československo vzniklo?

a) 28. října 1913 b) 28. října 1918 c) 28. října 1992

2) Kdo byl prvním prezidentem Československé republiky?

a) Klement Gottwald b) Edvard Beneš c) T. G. Masaryk

3) Pojem „první republika“ je označení pro Československo v období od jeho vzniku do ...?

a) Mnichovské dohody b) Sametové revoluce c) Malé dohody

4) Ze kterých částí se skládalo Československo v době první republiky?

a) Čechy, Morava, České Slezsko, Slovensko, Podkarpatská Rus

b) Slovensko, Čechy, Morava

c) Čechy, Slezsko, Slovensko

5) Jak se jmenovala deklarace, kterou 18. října 1918 předal tehdejší prezident republiky americké vládě a prezidentovi T. W. Wilsonovi? Šlo o prohlášení o československé nezávislosti. Byla to deklarace ...

a) Československá b) Washingtonská c) Pražská

6) Jaké bylo heslo Československé republiky?

a) Rozum vítězí b) Lež prohrává c) Pravda vítězí

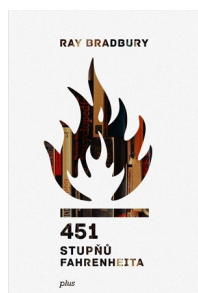
7) Kdy Československo zaniklo?

a) 24. prosince 1992 b) 31. prosince 1992 c) 6. ledna 1993

— — — Správné odpovědi: 1b, 2c, 3a, 4a, 5b, 6c, 7b

Další výročí?

Pochopitelně—jakmile se objeví v letopočtu takové hezké, jak se říká *kulaté*, datum, historik zpozorní, neboť se obvykle začnou doslova rojit významná výročí. A my, protože máme minulost rádi, bychom vám rádi některá významná výročí z léta a podzimu připomněli.

Před 100 lety se narodil **Ray Bradbury**, autor legend jako *451 stupňů Fahrenheitů* či *Marťanská kronika*.

Před 100 lety se narodil i fenomenální herec **Rudolf Hrušínský**.

Před 600 lety se odehrála **bitva na Vítkově**, první z řady bitev husitských válek.

Suit up! day

Rok se s rokem sešel a Rada dětí se opět podílela na organizaci akce SUIT UP DAY.

Úterý 13. 10. se na 1. stupni neslo ve znamení vytříbeného vkusu, elegance, gentlemanských gest a šarmantního vystupování. Naše Anežka se pro tento den stala místem pro oslavu na mezinárodní úrovni, která v České republice funguje pod názvem NAHOŮ OBLEK. Všem elegantní móda velice slušela a pozadu nezůstal opravdu téměř nikdo. K vidění byla mladé, krásné a okouzující slečny v šatech či sukních a mládenci ve svetřících, oblecích a košilích s motýlky či kravatami.

Všechny třídy prvního stupně zapojili tento mezinárodně oslavovaný den i do výuky. Učitelé si s žáky připomněli základy slušného chování a vystupování, udělali si v rámci třídy módní přehlídku a zapožívali i zvědavé paní asistentce, která laskavě obešla všechny třídy a udělala jim krásnou památku.

Žáci 2. stupně se bohužel akce SUIT UP DAY z důvodu epidemiologických opatření nezúčastnili. Avšak nemusí smutnit, akci jim vynahradíme v náhradním termínu po znovuotevření škol. Zároveň děkujeme vedení školy a všem učitelům, kteří se do akce zapojili a podpořili ji.

Pojďte se společně s námi podívat, jak to všem slušelo. :-)

Fotografie všech tříd naleznete na webových stránkách školy ve složce Rada dětí.

Za Radu dětí připravila Mgr. Tereza Císařová

SUIT UP DEN na školách
ÚTERÝ 13. ŘÍJEN

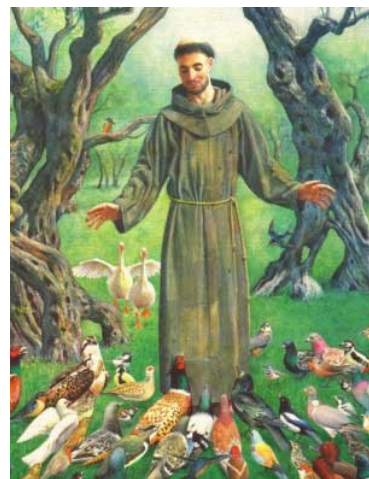

Mazlíčkem navždy!

Domácí zvířátka jsou neuvěřitelným (nejen) českým fenoménem. Skoro každý nějaké má nebo měl. A ten zbytek z vás ho určitě mít touží. Není divu, domácí zvíře přináší klid, dá se s ním leccos probrat a ono určitě nikomu nic neřekne (pokud nemluvíte s papouškem), utěší vás v nelehké době, stane se nerozlučným kamarádem...

A protože se každý 4. říjen napříč světem připomíná jako Mezinárodní den zvířat, zeptali jsme se i my vás—našich žáků, na jejich zážitky s domácími zvířaty. A o obrázky se nám postarali páťáci—děkujeme.

— • —

Víte, že...

...4. října roku 1226 zemřel sv. František z Assisi, který pečoval o veškerá zvířata, a na jeho počest je právě 4. říjen Mezinárodním dnem zvířat?

PAVOUČÍ ŽIVOT

Ahoj, konečně mě někdo poslouchá, aspoň doufám a nemá mě v úmyslu zabít, pro nic za nic. Ne, vážně ne ... tak to díky panu bohu spidermanovi.

Hm, ty o mě chceš něco vědět? To je poprvé, co se mě člověk na něco takého ptá. Tak dobře, já ti o sobě něco řeknu ... Takže jsem pavouk, moje jméno je Pařspík. Narodil jsem se v tomhle obřím lese, nevím, jak se tomu tady říká. Aha, ty to víš? Říkáš, že se to tady jmenuje Ústí nad Labem, tak díky, že jsi mi to řekl.

Moje maminka mě vychovala v jejím sítkovém království. Vlákno bylo úplně hebké, tenké a přitom pevné, takže mouchy nám skoro nikdy neulítly a mamka je uměla dokonale připravit, vždy je úplně rozpustila, takže nebyl problém se najíst. Když jsem trochu vyrostl, slezl jsem ze sítě, zamával mámě na rozloučenou a vydal se za dobrodružstvím.

Poznal jsem nové druhy přátel, nepřátel a žrádla. Přátel bylo málo, ale nepřátel habaděj. Dokonce se se mnou skamarádila i jedna obří obluda, byla milá, nejedla pavouky, ale

byla neuvěřitelně pomalá, takže jsem ji zanedlouho opustil.

Bohužel nepřátel mám opravdu hodně, víc než si dokážu spočítat na nožkách. Mravenci, vosy, včely, několik královských mravenců, ptáci a hlavně lidé, kteří se mě snažili zabít a to jsem je ani nekousl. Nechápu proč, nic jsem jim neudělal. Ty se mě nej-

spíš nebojíš a nechceš mě zabít, děkuji ti za to, milý příteli.

Tomáš Tippan, 9. B

MŮJ DEN V ZOO

Právě se ocitám v hlavě hyeny, která je zavřená v kleci a kolem neprobíhají příliš hezké myšlenky.

Co tady vlastně dělám? Jaký je můj účel tady? Chytli mě jako dítě, odtrhli od rodiny, vzali mi vše, co jsem měl rád. Nemůžu s tím nic dělat. Říkám si, proč mi to udělali? Snad proto, aby sek mému výběhu občas někdo zatoulal a vysmál se mi—

jak to vypadám, ustrnul se nade mnou.

Filip Komačka, 9. B

NÁŠ PES

Našeho psa jsme si pořídili, abychom měli radost, to jsme však neutužili, co nás čeká...

Nejdříve jenom spal, vůbec si s námi nechtěl hrát a my ho aspoň naučili chodit na záchůdek. Pak ten malý klidný pejsek začal řádit. Rozkousal úplně cokoli, když byl doma sám, vytahal všechno prádlo z koupelny. Naštěstí se to časem odnaučil. Teď když je sám doma, tak většinu času jen prospí. Když se vrátíme domů, tak je moc šťastný a dlouho nás vítá.

Občas s ním zajdu na procházku a to je tedy většinou peklo, protože na všechny (nejen psy) štěká, všude se zastavuje a dělá různé hlouposti, samozřejmě se i pořádně zašpiní. Koupání vůbec nemá v lásce, z vany hrozně smutně kouká, ale jakmile koupel skončí, je zase znovu akční.

Jsem velice ráda, že ho mám, i když mě občas naštvě, ale jinak je to úžasný pes.

Andrea Kuchyňková, 9. B

MORČATA 3 v 1

Před nějakou dobou jsem si přála domácího mazlíčka. Často jsem chodila do ZOO a přemýšlela jsem, jaké by to bylo mít doma třeba opičku. Pátrala jsem na internetu a hledala nějakého mazlivého mazlíčka ... až jsem zahlédla MORČE

A tak jsme šli hledat nějaký dobrý obchod, nebo chov morčat. Sice jsou všechna morčata stejná, ale já jsem chtěla takové, které se mi zalíbí na první pohled. Konečně jsme našli ten správný zverimex a tam to všechno začalo. Jedno morče se mi velmi líbilo, ale bratrovi ne, chtěl jiné. Nemohli jsme se dohodnout, takže nakonec mamka rozhodla, že prostě vezmeme dvě holky. Bohužel jsme si neuvědomili, že ve zverimexu pohlaví příliš neřeší, a proto mají v jedné kleci kluky i holky. Domů jsme si vezli dvě holky a vše, co bylo potřeba.

Samozřejmě radost, že máme svoje holky = morča-

ta byla taková, jako bychom vyhráli balík peněz. No jak to bylo dál ... po dvou měsících jedna z nich začala tloustnout a přestala běhat. Bylo to dost stresující, takže jsme s maminkou „letěli“ na veterinu, jenže skoro všechny ambulance po Ústí měly zavřeno, naštěstí jsme jednu otevřenou objevili.

Doktorka si „naší holku“ položila na stůl a ... jen se usmála a povzdechla si: „Není to nádor, v bříšku má dvě miminka.“ Tak jsme jeli zpátky domů a za pár dní se narodili kluci. No, co k tomu dodat ... prostě místo dvou holek jsme si přivezli 3 v 1.

Nikola Frojdová, 9. B

ŠTĚNĚ S MODRÝM OBOJKEM

Už odmalička jsem si přála nějaké zvířátko, o které bych se mohla starat. Úplně nejlepší by bylo, kdy-

by to byl pejsek, jenže maminka mi ho nechtěla dovolit. Dostala jsem malou rybičku, kterou jsem pojmenovala Pepa. Pepa byl dobrá ryba, měla jsem ho moc ráda, ale bohužel mi vydržel jen tři roky. Byla jsem smutná, proto jsem chtěla nějaké zvíře, abych nebyla stále sama.

Začala jsem pročítat různé inzeráty na psy, nejdříve jsem měla trochu smůlu na podvodníky, byla jsem zoufalá, ale konečně jsem jednoho dne společně s babičkou našla inzerát na malá křížená štěňátka. Babička tam hned zavolala a dohodla, že se můžeme přijet podívat. Byla jsem tak šťastná.

K odběru byla čtyři štěňátka a já si vzala to s modrým obojkem a pojmenovala ho Oceán. Teď jsou mu tři roky a já jsem ráda, že se konečně necítím být sama.

Martina Horváthová, 9. B

MŮJ VLASTNÍ DOMÁCÍ MAZLÍČEK

Už jako malý kluk jsem chtěl mít doma nějakého mazlíčka. Bylo mi jedno, jestli to bude křeček, kočka, pes a nebo třeba fretka - prostě jsem se chtěl o něco starat. Jednoho dne jsem se zeptal maminky,

jestli bychom mohli mít doma nějaké zvíře. Jelikož jsme sportovně založená rodina a stále někam jezdíme, tak mi bylo jasné, jakou odpověď dostanu. Ta odpověď samozřejmě zněla: NE!!!

Jednou se moje babička rozhodla, že si pořídí psa, jelikož už jednoho předtím měla. A tak jsem dostal nápad, protože má babička už zasloužilý věk, napadlo mě, že se zeptám rodičů, jestli bych si nemohl vzít pejska domů, kdyby se babičce něco stalo. Opět jsem dostal stejnou odpověď: NE!!! Takže se těším na to, až budu mít vlastní byt a budu si moct pořídít vlastního domácího mazlíčka.

Matěj Vojáček, 9. B

PSÍ HRDINKA

Budu vám vyprávět o mém psovi jménem Akuma. Jednoho dne, když jsme se chystali jet nakupovat, moje máma vzala s sebou i našeho psa, protože kdyby zůstal sám doma, rozkousal by nám všechny kapesníky.

Když jsme dojeli k obchodu, nechali jsme Akumu v autě, protože do obchodu psi nesmějí. Akuma tam tedy zůstal sám, ale je statečný—hlídal nám auto. Dokud se nám jeden pán nechtěl vloupat do auta, což taky udělal. Akuma se po době samoty v autě chtěl mazlit, takže auto neubráníl: ke zloději se lísal a začal ho dokonce olizovat!

Naštěstí se to zlodějovi nelíbilo, takže rychle utekl. My jsme už v tu dobu všechno viděli, vycházeli jsme z obchodu—dost jsme se vylekali a utíkali k autu co nejrychleji. Když jsme doběhli, zkontrolovali jsme auto i Akumu. Ten si zasloužil velikou dobrotu za odměnu!

Nikola Pankratjeva,

5.B

PRASE

Řeknu vám příběh o tom, jak mě v Rumunsku u babičky a dědy pomohlo prase.

Každé léto o prázdninách jezdíme za babič-

kou a dědou, ani v roce 2019 se nestala výjimka. Takže jsme všichni nasedli a jeli jsme.

Přijeli jsme a hned jsme šli spát, protože jsme přijeli asi o půlnoci. Když jsme se vzbudili, nasnídali jsme se a celý den jsme zabili na poli u sbírání brambor...jak záživné. Den poté byla neděle, což znamená, že se jde do kostela. Po kostele jsme jeli na výlet do Moldoveanu a pak hurá na oběd.

Další den jsme vstali a šli s dědou na trh. Děda tam koupil prase...živý, to je tam normální.

Domu ale samo dojít nemůže, tak ho děda hodil na rameno a musel ho odnést. Naštěstí to od domu bylo jen kousek.

Když jsme přicházeli, držel jsem dveře. Děda procházel kolem mě a to prase se rozhodlo to pustit! Bylo natočené přímo na mě, to bylo divadlo.

Šel jsem se umýt, nakonec jsme se všichni zasmáli. To prase ale doteď nemám rád.

Sam Taborschi, 5.B

LIŠKA

Už bude brzy zima, proto bych vám chtěla říct něco o liškách, barvy její srsti mi připomínají zimní chvíle. Je taková oranžová, někdy oranžovo-hnědá, konec ocasu má bílý jako nově napadlý sníh.

Připadá mi, že je liška tajuplné zvíře. Jednou jsem se s ní setkala, bylo to hluboko v lese, ale ona se bála a hned utekla. Byl to takový zvláštní pocit, vidět ji na vlastní oči, tehdy jsem byla ještě malá a lišku jsem znala jen z pohádek. Bylo to moc krásné.

Můj děda je myslivec a ten mi o liškách řekl hodně zajímavých věcí, ale já si myslím, že toho lišky skrývají mnohem víc.

Nela Koutníková, 9. B

My víme, že jste se nemohli dočkat—jsme rádi za všechny vaše příspěvky, které nám pomáhají Agnes dělat pestřejší. Dnes máme řadu běžeckých zážitků nacpanou přímo k prasknutí.

— • —

MARATHÓNSKÝ BĚH (Karla Lokšanová, 7. A)

Když Řecko bojovalo roku 490 př. n. l. s Peršany u města Marathón, tak tuhle bitvu vyhrálo. S radostnou zprávou běžel voják Feidippidés do Athén. Neví jasně, jak dlouhou cestu musel uběhnout – uvádí se 35, 42, 66 kilometrů.

Když přiběhl po dlouhé cestě do Athén zvolal: „Radujte se, zvítězili jsme!“ a vyčerpáním zemřel. Na jeho počest se běhá maratónský běh – 42,195 kilometrů. Je to druhá nejdelší atletická disciplína na olympijských hrách. Je to takový test kondice a morálky. Slovo maratón se též běžně používá pro označení dlouhých a vytrvalostně náročných akcí sportovního i jiného charakteru.

ÚSTECKÝ PŮLMARATON (Martin Přikryl, 7. A)

Každé září se v Ústí nad Labem běží ústecký půlmaraton. I na ten letošní se přihlásilo hodně lidí a poběží dokonce i celé rodiny. Tentokrát jsem se ho zúčastnil i já.

Pro Ústí je to velká sláva, všude po náměstí jsou stánky s občerstvením a různými jinými lákadly a na startu stojí plno běžců a samozřejmě nesmím chybět ani já.

Ozval se startovní výstřel a všichni začali utíkat a snažili se, aby bylo co nejrychlejší. Já běžel pomalu, abych co nejdéle vydržel a nebyl brzy unavený. Cestou jsem míjel různé běžce, někteří po chvíli už nemohli, ale nevzdávali to. Některé děti občas místo běhu jen šly, ale to vůbec nevadí, hlavní je, zúčastnit se. Já jsem přibližně v polovině závodu cítil, že mi začínají ubývat síly a budu asi rád, když vůbec doběhnu do cíle. Naštěstí jsem brzy uviděl cílovou pásku, radostí, že ji vidím, jsem dokonce zrychlil a najednou probíhám cílem.

Padl jsem vyčerpáním na zem a nemohl vstát, jak jsem byl vyčerpaný a unavený, ale zároveň jsem měl velikou radost, že jsem to zvládl. Byl to krásný zážitek, příští rok určitě poběžím znovu.

BĚH (Veronika Vacíková, 7. A)

Běh je pro zdraví lidí důležitý, proto také běhá čím dál více lidí. Někteří běhají rekreačně, jiní závodně. Také se konají různé běžecké závody nebo akce na podporu nemocných lidí. U nás v Ústí se každoročně v září koná zvod v běhu půlmaraton. Několikrát jsem přemýšlela, že bych se zúčastnila některého menšího běhu, ale zatím jsem to neuskutečnila.

BĚH PRO ELIŠKU (Lucie Drbalová, 7. A)

Jedná se o charitativní běh. Účelem je udělat něco pro zdraví a zároveň udělat dobrou věc. Každý běžec při zápisu může přispět libovolnou částku, která bude předána nemocné Elišce.

Běh pro Elišku se konal na venkovním hřišti naší školy. Byla jsem překvapená, že přišlo hodně lidí. Já a moje spolužačky jsme se také zapsaly. Stály jsme na staru a čekaly na pokyn k běhu. Mělo se běžet 400 m. Při běhu jsme se s holkami povzbuzovaly a křičely na sebe „TO DÁME.“ Cílem jsme proběhly společně a řekly si: „JSME DOBRÝ.“

Potom, co doběhl poslední běžec, jsme všichni čekali na tu nejdůležitější věc. Na příchod Elišky a předání šeku. Musím říci, že nejlepší z tohoto dne bylo předání šeku rodičům Elišky. Bylo na nich vidět, že jsou rádi a moc děkují. Jsem moc ráda, že jsem se stala součástí této povedené akce a určitě se příště znovu zúčastním. Doporučuji to všem.

PROMĚNA (Eva Derflerová, 7. A)

František byl nejmladším žákem své třídy. Bohužel i nejmenším a nejslabším. Většina spolužáků se mu proto vysmívala a tři z nich ho i šikanovali. Nikdy nevynikal v žádném sportu a vždycky byl ve všem poslední. Se svými problémy se nikomu nesvěřil, ani paní učitelce, ani rodičům. Ti tři na něj někdy čekali po škole, honili ho a nakonec mu sebrali tašku a hodili ji do popelnice nebo kanálu.

Jeho rodiče mu k osmým narozeninám koupili štěně německého ovčáka a v ten den se rozhodl, že s ním začne běhat, aby z něj vychoval svého ochránce. Díky tomu, že s ním chodil každý den, zlepšovala se i Frantova fyzika. Postupně začal v běhu porážet jednoho spolužáka za druhým a nakonec byl nejlepší v běhu ve své kategorii. Vyhrával pro školu různé závody a ti, co se mu dříve smáli, ho teď měli rádi. I díky tomu získal odvalu a o své prožitě šikane řekl rodičům.

(Podobnost s filmem Forrest Gump je čistě náhodná).

BĚH PRO VODU (Veronika Zeusová, 7. A)

Máme rok 3092 a na planetě Merkur dochází voda, všechny řeky vysychají a neví se, za jak dlouho zaprší. Prezident Okurka Kyselý rozhodl, že se poběží maratón pro vodu. Zavolal svým známým na Saturn: „Ahoj, tady je váš starý známý Okurka z Merkuru, chtěl jsem se zeptat, jestli u vás také dochází voda?“ „Ne, právě naopak, máme ji tady tolik, že bychom ji mohli prodávat.“ „To je skvělá zpráva, mohli bychom si pro ni doběhnout?“ „Doběhnout???“ „No proč ne.“

Po telefonátu se prezident Okurka rozhodl, že se poběží maratón pro vodu, druhý den místním rozhlasem vyhlásil: „Dobrý den občané Merkuru, rozhodl jsem se, že kvůli naší situaci s vodou, poběžíte maratón na Saturn, start bude za 2 dny.“

Jen ti nejlepší sebrali odvalu běžet takovou dálku, protože kdyby to nezládli, museli by zůstat na nej-

bližší planetě. Běželo pět účastníků – pan Drsný, paní Nervózní, pan Mléčný, pan Slizoun a paní Lopatková. Na cestu dostali poslední zásoby vody a speciální boty, aby mohli běhat ve vesmíru.

3, 2, 1 – START. A našich pět účastníků vyběhlo. Už po pěti minutách se naši účastníci dostali k Venuši, kde museli kličkovat mezi vybuchujícími gejzíry. To byl trochu problém pro paní Lopatkovou, protože když se ve škole učili slalom, tak zrovna chyběla, ale zvládla to. „Tak to je jednoduché, slalom dám i po slepu,“ řekl pan Drsný. Paní Lopatková lapala po dechu: „No trochu jsem se zadýchala, ale žádný z těch horkých gejzírů mě nezasáhl.“

Za další dvě hodiny se naši běžci a běžkyně dostali na Mars, kde je pronásledovalo stádo ovčí, nikoho našťěstí ovce nezadupaly. Tentokrát měla potíže paní Nervózní: „Já mám na ovčí vlnu alergie, hepčík.“ I přes kýchání běžela dál.

U Jupiteru už byli znavení, protože už běželi opravdu hodně dlouho. „To snad né – kráter, to musíme do pořádného kopce,“ řekl pan Mléčný. Moc se mu nechtělo, ale co mu zbývalo.

„Podívejte, podívejte, už vidím Saturn, jsme blízko,“ zvolal pan Slizoun. Doběhli do cíle – na Saturn, kde už na ně čekal pan prezident. „Dobrý den, my jsme tu pro tu vodu,“ řekl pan Drsný. „Vy jste opravdu přiběhli z Merkuru???“ „Tak tady máte kouzelnou květinu, vždy když ji zalijete, tak zaprší.“ „Moc děkujeme,“ poděkovala paní Lopatková. A běželi zpět.

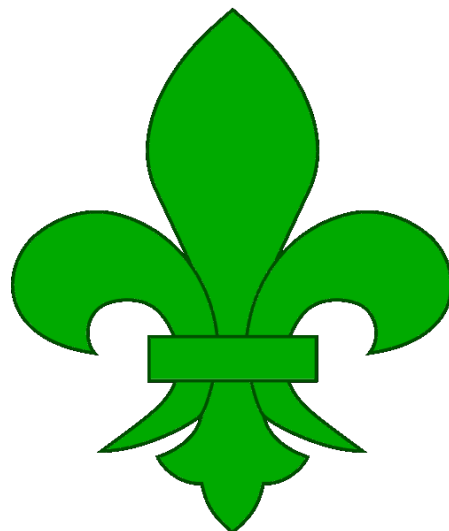
Po třech hodinách byli zpět na místě startu. Kytíčku zalili posledními kapkami vody, která jim zbyla a už nikdy neměli nedostatek vody. A pokud se ptáte, proč na Saturn nedojeli ve svých ufo talířích. To je přece nad slunce jasné – BĚH JE MNOHEM ZDRAVĚJŠÍ.

Celoškolní soutěž: Lilie sv. Anežky

Holky a kluci, kolegyně a kolegové, milá Anežko!

Kulatý rok 2020 je—to jen tak mimochodem—již 36. školní rok, kdy naše škola otevírá brány vám všem. Kdyby vás zajímalo, co všechno v sobě tohle číslo skrývá, mrkněte do infoboxu.

Ted' ale k věci: vyhlašujeme soutěž. Ne ledajakou! Chceme všechny, od nuláčku po devátý ročník zapojit do vícekolové soutěže, ve které můžete sbírat body pro třídu i sami za sebe. Téma soutěže je dost široké, proto se pojdme podívat na to, jak budeme tento školní rok prožívat...

Pravidla soutěže

- 1) Každá třída má možnost se během školního roku zapojit do každého z celkových **sedmi kol**.
- 2) Za splnění **úkolů** získává třída určitý počet bodů (vždy zveřejněno se zadáním).
- 3) Body pro třídu může získat i jednotlivec, pokud splní aktuální **výzvu** (zveřejněno vždy v Agnes a na webu školy).
- 4) Body pro třídu můžete získat i za splnění úkolu do **Recyklohraní** (informace na webu školy a u vaších třídních učitelů).
- 5) Porota soutěže si vyhrazuje udělit extra body za výrazný projev aktivity.

Příklad:

Třída 9.F splní v říjnu úkol, za který obdrží 100 bodů. Také se podílí na splnění aktuálního úkolu Recyklohraní, což jim přinese dalších 50 bodů. No a k tomu se ještě dvanáct žáků z této třídy odhodlá pustit do výzvy, za jejíž splnění dostane každý ke třídním bodům ještě 10 bodů ($12 \times 10 = 120$). Navíc se několik žáků 9.F zapojí do organizace sběru elektroodpadu, baterií a papíru—přidáme dalších 50 bodů. Celkem si tedy žáci třídy 9.F za říjen připsou na své soutěžní konto 320 bodů.

Průběžný stav svého bodového účtu mohou třídy sledovat na webu školy (*Environmentální aktivity > Lilie sv. Anežky*). Na konci školního roku bude sečten bodový stav všech tříd a vyhlášen celkový vítěz.

Dotazy?

S veškerými dotazy, upřesněními či žádostmi se obraťte na pana učitele Musilu (přízemí 2.

2020?

Má dvanáct dělitelů.

Když postupně sečtete čísla od 31 do 70, dostanete...?

Úžasný palindrom nastal 2. února chvílku po druhé hodině ráno:
02:02:20.20 02/02/2020 (z obou stran se to čte stejně!)

stupně, kabinet D+Z), využít můžete také školní e-mail musil@zsanceske-ul.cz či v nouzi nejvyšší zkuste poslat vzkaz po třídních učitelích.

Recyklace odpadů: vyřešíme záhadu!

Dnes v Česku odpad třídí přibližně tři ze čtyř obyvatel. To je skoro nejvíc v celé Evropě. Poznáte to podle zvyšujícího se počtu barevných kontejnerů v ulicích českých měst a obcí. K čemu slouží určitě víte, protože i u nás ve škole několik barevných nádob na tříděný odpad najdete: červená, modrá, žlutá a pochopitelně i černá.

Třídění ale začíná u vás doma! Pokud ještě odpad netřídíte, zkuste si doma zařídit malý koš. Třeba jen na papír nebo plasty. A víte, že se v ulicích českých měst už objevily šedé popelnice na kovové obaly od konzerv či na plechovky?

Roztříděný odpad pak putuje k recyklaci. To je vlastně ještě podrobnější roztřídění (Víte, že existuje 10 druhů plastu, které třídíme?), od něhož vede několik cest našeho odpadu: k znovupoužití, k dalšímu použití v jiné podobě a bohužel také k likvidaci (na skládce či ve spalovně).

Krásný příklad nám poskytne taková obyčejná věc,

se kterou se potkáte běžně každý: **sešit**.

Jeden takový sešit váží asi 50 gramů. Díky tomu, že jej po popsání vhodíte do modrého kontejneru, se z něj dá vyrobit ještě například toaletní papír, kartonová krabice, noviny či znovu sešit.

Češi dokázali loni vytřídít více než 575 tisíc tun papíru, což zachránilo něco přes 2 miliony stromů! A to už je pořádný les...

Mimochodem—každý ročně spotřebujeme asi 151 kilogramů papíru—zkusíte nám pomoci se záchranou dalších stromů? Stačí málo: modrý kontejner máme opravdu na každém rohu... 😊

π

Úkol a výzva: listopad

Na předchozích stránkách jste se dozvěděli něco o třídění odpadu, ale hlavně o školní soutěži! A protože chceme body rozdávat, pojďme si rovnou říci, jak ty listopadové rozdáváme!

V říjnu se obvykle koná akce 72 hodin (www.72hodin.cz), kterou jsme letos bohužel uskutečnit nemohli. Ale využijeme toho nyní.

Úkol na listopad zní:

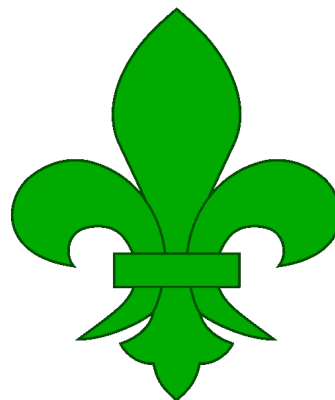
Z materiálu, který poté zrecyklujete (plast, papír...), vytvořte sochu, model, obrázek... Váš výtvar vyfoťte a pošlete na e-mail musil@zsanceske-ul.cz

Třída, ze které se zapojí alespoň jeden žák, obdrží 50 bodů.

Výzva na listopad zní:

Alespoň tři dny pečlivě třídíte odpad (papír, plasty, sklo a nápojové kartony). Můžeš k tomu využít jednoduchý formulář na této stránce. Až výzvu splníte, napište nám na e-mail musil@zsanceske-ul.cz vaše dojmy a pocity.

Pokud výše psané splníte, obdrží třída 5 bodů za každého zapojeného žáka.

Termín splnění:

	1. den	2. den	3. den
Papír	☐	☐	☐
Plast	☐	☐	☐
Sklo	☐	☐	☐
Nápojový karton	☐	☐	☐